

Emeli Hicran Nakiboğlu

- Őirler -

Yayın Tarihi:

12.9.2004

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Arama!

sende...
hemen yanibaşında,
içinde.
uzaklara gitmeye,
mürşidler bulmaya ne hacet?
yüzünü içine çevir,gözünü;
kendi yüreğine,
derinlerine dal kendinin.
bak ne güneşler,
ne gerçekler,
ne sevgiler var orada.
başka yerlerde,
başka kimselerde arama!
başkasının gölgesine sığınma!
kendi ışığınla yürü,
ateşböceği misali.
kendi gücünle,
kendi kanatlarını çırp,
kendi ışığını kendin yarat!

Emeli Hicran Nakiboğlu

Aşk...

Tepeden tırnağa 'aşk'ım bu gün!

Baştan ayağa...

Seninle doluyum.

Ağzıma kadar...

'Git' demelere kıyamadığım,

'Gel' diyemediğim.

En derin,

En gizli,

En büyük 'sevda'm...

Emeli Hicran Nakiboğlu

Aşkı bilen kadınlar...

Kadınlar vardır,
Gözlerinde hüznün,
Kederin,
En derini,
Hep uzaklara bakar onlar,
Geçmiş günleri,
Aşkları,
Arar gibi,
Aşkı, ayrılığı tadanlar bilir,
Ancak,
Onların matemini...

Emeli Hicran Nakiboğlu

Avuntu

başın göğe erer sanırsın,
bazen,
büyük işler başardığını düşünüp.
aldanırsın...
ne uzar boyun o kadar,
ne de alçalır gök,
yere kadar,
avunursun,
sadece

Emeli Hicran Nakiboğlu

Ayrılık...

Birlikte,
Elele,
Kıyısında oturup,
Hayaller kurduğumuz,
Denizin kıyısında yim yine.
Deniz, yerli yerinde,
Ben, öyle...
Sen yoksun...
Hayaller de...
Ayrılık işte...

Emeli Hicran Nakiboğlu

Beklemeden...

Sevmeleri sevdim hep,
sevilmeyi beklemeden.
bazen,
haberleri bile olmadı,
sevdiğimden.
sevmeleri sevdim hep,
beklemeyi sevmediğimden...

Emeli Hicran Nakiboğlu

Çınar

ne kadar genişletmiş
gövdesini,
ne kadar yaymış
köklerini,
şu koca çınar,
yaşlı ama dimdik,
bu yüzden....

Emeli Hicran Nakiboğlu

Çocuklarıma...

bir bir yıkıldığını göreceksin,
onların,
onların güvendikleri dağların.
neyin, kimlerin yıkılması gerektiğini,
bilirsen.
neyin, kimlerin ayakta kalması
gerektiğini de.
bir de sabredebilirsen...
küskünlükle,
kırgınlıkla,
kızgınlıkla değil.
sevgiyle, umutla, sevinçle, inançla aşkla...
savaşabilirsen.
aynı zamanda,
zarif kalmayı başarabilirsen,
bir gün,
ne kadar haklı olduğunu,
beklediğine değdiğini,
göreceksin.
dimdik,
dağ gibi ayakta dikilirken...

Emeli Hicran Nakiboğlu

Damlayamayan...

Damlayamayan gözyaşı gibi,
Sararmış yaprağın ucunda
Yağmur damlası.
Neden damlayamaz bilir misin,
Yaş insanın gözünden?
Sevdiğine kıyamadığından.
Çünkü sevmek,
En çok,
Kıyamamaktır da, ondan...

Emeli Hicran Nakiboğlu

Dostlarım

ne çok severim sizi,
dostlarım.
bir bilseniz.
yağmur sonu toprak kokusu,
rüzgarla sevişen yaprakların hışırtısı.
neşeyle ötüşen kuşların civıltısı,
ve...
yanlızlığım...
canım dostlarım benim.

Emeli Hicran Nakiboğlu

Eski Resmim...

Eski resimlere bakıyordum,
Dün.
Kimbilir,
Kötü geçen gecelerden,
Hangisinin sabahında,
Çekilmiş bu resim...
Gözlerimden...
Keder akıyor....

Emeli Hicran Nakiboğlu

Güneş'li günler...

güneşli günler yaşadık,
bir zaman.
onunla doğduk güne,
onunla battık geceye,
gün geldi,
başka dünyalara doğmak için,
mavi aydınlığını içimize,
bir parça ışığını avuçlarımıza,
bırakıp gitti.
yanmadı ellerimiz,
kokusu kaldı,gül gibi,
gün kokusu,
sadece...

Emeli Hicran Nakiboğlu

Hüzün...

İğde çiçeklerinin,
Erken açan güllerin,
Kokusuna raşırđı,
Tozlu akşam üstleri,
Hüzün...

Emeli Hicran Nakiboğlu

İyilik-Kötülük

Narin,nazlı bir gül gibi,
İyilik.
Öyle zor yetiştirmek,büyütmek.
Oysa ayırık otuna benzer kötülük,
Yetişmekte,yayılmakta,
Öylesine kolay ve arsız...

Emeli Hicran Nakiboğlu

Kâbus...

Ben ki...
Umutların,aşkların şairiyim,
Mutlulukların,sevdâların...
İyimserliklerin,olumlu düşünmelerin peşindeyim,
Hayli zamandır...
Bu gün...
Bu gün bir başkayım...
Elim varmıyor yazmaya ya...
Yazmalıyım...
Karamsarım bu gün,kötümser...
Nasıl olmam?
Kara bir bulut gibi,
Kapkara kargalar gibi...
Hiç uyanılmayacak bir kâbus gibi,
Üstümüze göktüler....

Emeli Hicran Nakiboğlu

Kendime ögütler...

KENDİME ÖĞÜT (1)
hakemeyenlere verdiğin sevgiler,
beklentilere yol açtı yüreğinde.
yıllardır...
bu karşılıksız sevmeler,
sevginin kıymetini bilmeyenler,
inancını sarstı insanlığa.
sevgi verip,
hep ısrarla.
nefret aldıkların yüzünden,
huyun bozulacak vazgeçmezsen,
en iyisi beklememen.
gelirse de baştaçı etmen.
'insanlık ölmedi,ölmeyecek' demen.
umudunu kaybetmeden...

KENDİME ÖĞÜT (2)
umuda dönüştür gözyaşını,
izin verme!
seni küstürmelerine.
fırsat verme!
kötüye yanacıya haine.
biliyorsun,
senin de bekleyenin var,
sana ihtiyacı olan.
yılma!
görevin,
ayakta durmak.
umudu diri tutmak.
sözlerin hep,
inatla,
'bir gün mutlaka,
bir gün mutlaka iyilik kazanacak'
demek olaçak...

KENDİME ÖĞÜT (3)
hep onlar kazanacak sanma!
dünya Sultan Süleyman'a kalmamış.
sonsuz dek ne yaşar ki evrende?
gün gelecek...
bir gün...
biz de marşlar söyleyeceğiz...
türküler,şarkılar...
'kötülüğü yokettik,
iyilik kazandı'
demenin sevinciyle...

Emeli Hicran Nakiboğlu

Kır zincirlerini...

önce zincirlerini kırmalısın,
seni,
sen olmaktan alıkoyan.
kendi kendine,
halka halka oluşturduğun,
zincirlerini.
koyduğun kuralları yıkmalısın,
seni mutlu olmaktan,
özgür olmaktan alıkoyan,
sonra da...
uçmayı öğrenmelisin,
hayal dünyasına,
gerçeklere doğru.
engellerini aşmalısın bir bir,
seni İNSAN olmaktan alıkoyan...

Emeli Hicran Nakiboğlu

Korkum...

Bir gün,
En çok yapmak istediğim,
Őeyi,
Bulduğumda.
Gnlerimin,
BitmiŐ olmasından,
Korkuyorum...

Emeli Hicran Nakiboğlu

Kumru

sanki asırlar geçti,
şu kumrunun,
hüzünlü sesiyle uyandığım,
ocukluğumun sıcak,terli,
yaz sabahlarının üstünden..

Emeli Hicran Nakiboğlu

Mutluyum

güneş,
dalların yaprakların arasında,
yaprakların gölgesi,
üstümde masada,yerlerde,
kıpır kıpır...
mutluyum...

Emeli Hicran Nakiboğlu

Müzik

ne büyölü müzik
ne uyumlu notalar,
ses ayarı mükemmel,
ne çok,
ne az,
tam kıvamında.
yaprak,kuş ve rüzgar korusu...
küçük, sakın koruda...

Emeli Hicran Nakiboğlu

Ödül...

Dün gece seni gördüm,
Düşümde.
Tebessümle uyandım dudaklarımda.
Düşündüm...
Bu hangi iyiliğimin ödülü acaba?

Emeli Hicran Nakiboğlu

Serçe...

Kuş kadar canıyla,
Serçe bile,
Onca açlığa,
Soğuğa,rüzgara,yağmura,
Evsizliğe,kimsesizliğe,
şapanlı çocuklara,
Ölüm korkusuna karşın,
Cıvıldıyor.
Sen,
Sen koskoca insan,
Sen niye susuyorsun,
Korkun neden?

Emeli Hicran Nakiboğlu

Sevgim...

Sevmeleri sevdim hep,
sevilmeyi beklemeden.
bazen,
haberleri bile olmadı,
sevdiğimden.
sevmeleri sevdim hep,
beklemeyi sevmediğimden...

Emeli Hicran Nakiboğlu

Sevinç

güne doğada başladım bu gün.
ağaçlara, toprağa, kuşlara,
kuşlara sığındım erkenden.
tam da dün yağmur yağmışken.
kargaların sesi bile hoş.
rüzgar serin nemli,
yüzümde, saçlarımda,
yüreğim pır pır,
sevinçli...

Emeli Hicran Nakiboğlu

Sükunet...

Kanat seslerini duyuyorum,
Kuşların.
Yanı başımdalar, yerlerde...
Bir karınca defterime üstüne çıkmış
Geziniyor gönlünce.
Biliyorlar bir zarar gelmez benden,
Onlar sakin,
Ben dingin...

Emeli Hicran Nakiboğlu

Tortu

her giden bir tortu bırakır insanda...
belki de yüreğinde derin bir sızı...
alış-verişleri düşünürsün bir zaman;
'keşke gitmeseydi ' dersin,
'keşke bitmeseydi'.
öyle olması gerektiğini bile bile.
ağaçta fazla kalan yemişin,
içinin boşaldığı gibi,
boşalacaktı belkide içi.
sevgiyse de,dostluksa da,
bitecekti...
o zaman...
'en iyisi buymuş'diyeceksin,
tevekkülün tesellisine sığınışta...

Emeli Hicran Nakiboğlu

Unutma!

her gece bir sabaha,
her kış bir bahara,
her kuru dal çiçeklere, meyvalara,
her kötülük bir iyiliğe,
her çirkinlik bir güzelliğe,
her umutsuzluk bir umuda,
gebedir.
biliyorsun değil mi

Emeli Hicran Nakiboğlu

Üzülebilirsin...

Yanlış ata oynayıp da,
Kaybedenler gibi,
Üzülme!
Kaybeden at dağıl,
Kaybeden ülken,
İnsanların, sensin!
Kaybedilen yarış değil!
Lâiklik, çağdaşlık,
Atatürkçülük...
Eğer buysa üzüldüğün,
Üzülebilirsin...

Emeli Hicran Nakiboğlu

Yalnızlık...

En büyük çaresizlik derdin,
En büyük acı,
Yalnızlık...
Yenilmişlik,gerçekilmişlik,
Başarısızlık derdin.
Değil!
Değil işte...
Benim için yalnızlık,
Başarı,
Kahramanlık,
Tacı mutluluğumun,
Huzurun...
Yanılızım,
Güçlüyüm,
Mutluyum...

Emeli Hicran Nakiboğlu

Yaralı kadınlar...

İki kadın gördüm.
İkisi de yaralıydı.
Birinin gözü mor,
Birinin dudağı patlamış.
Sordum;
'Düştük,çarptık' dediler.
İki kadın gördüm,
İkisi de yaralıydı.
Ama yaranın büyüğü görülmüyordu.
Yüreklerindeydi...

Emeli Hicran Nakiboğlu

Yarış

Artık kimseyle,
Hiçbirşeyle yarışmıyorum.
Birliği arıyorum,
Uyumu seviyorum.
Bir yarış varsa eğer;
O da kendimle,
Kendi içimde..

Emeli Hicran Nakiboğlu

Yaz

gövdесinden bile,
filizler fışkırırdı,
baharda.
bir kaç cılız yaprak kalmış,
dalların uçlarında.
yaz...

Emeli Hicran Nakiboğlu

Yolculuk...

yolculuk başlayınca,
yokuşlar çıkacak karşına,
nefesin daralacak bazen,
yollar uzayacak,
yorulacaksın.
'gitme' demiyorum,
gideceksin biliyorum.
git,
git de,
nefesini iyi ayarla,
yanına azık almayı,
yoldaşlarını iyi seçmeyi,
ara sıra dinlenmeyi,
yürürken,
güzel şeyler düşünmeyi,
hatta arasına şarkı söylemeyi,
ihmal etme!
bir de doğru hedef seçersen kendine,
o zaman hiç yorulmazsın...

Emeli Hicran Nakiboğlu